

har støttet noget andet Religionsfandsfund her i Landet end Folketirken lige fra Grundlovens Givelse. Dette vilde altsaa være første Gang, man gjorde det. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det vilde være en besynderlig Anomali, naar man vil tage det som Udgangspunkt, at det nu skulde erkendes for ret og billigt, at man understøtter alle her i Landet taalte Religionsbekendelser foruden Folketirken, — at det saa forekommer mig at være høist besynderligt, at de ærede Forslagsstillere have indskrænket sig til saadanne Kirker og andre Bygninger til religiøs Brug, der ligge paa Landet og ikke have taget dem med, der ligge i Kjøbenhavn og Kjøbstederne. Det forekommer mig, at fra deres Udgangspunkt maatte de have givet Forslaget en hel anden Ufsattelse.

N. J. Jensen: Jeg skal ikke udtale mig videre om det her foreliggende Lovforslag, men jeg har en Del Aars Erfaring for, at det maa være saare tvivlsomme Bestemmelser, der gælde med Hensyn til Bygningsafgiften. Jeg kender flere fra min Kreds, som i en Række af Aar have søgt om Fritagelse for Bygningsafgift, men lige saa mange Gange have de faaet Afslag derpaa. Endelig i forrige Aar er der nogle af dem, som efter at have andraget om Fritagelse for Bygningsafgift tre, fire, fem Gange, fik Fritagelse for den og fik udbetalt det, som de i en Række af Aar havde indbetalt for meget, medens andre, der vare stillede paa lignende Vilkaar, ikke kunde faa det. Dette maa foranledige mig og mange flere til at tro, at det maa være saare tvivlsomme Regler, der gælde med Hensyn til Bygningsafgift, og derfor mener jeg, at, da nu en Gang Sagen er kommen frem, kunde det ikke være unødvendigt at tage under Overvejelse, om det ikke var rigtigt, at den Sag blev tagen frem i det hele, og Lovgivningen i den Henseende blev saaledes ordnet, at det ikke skulde forvolde saadant Hovedbrud, som det ærede Medlem fra Lister (Sagb) udtalte, men at der var bestemte Regler, der galdt, saa at alle kunde blive lige Ret underkastede, saa at den ene ikke skulde blive fritaget, og den anden skulde blive ved at betale, naaget de dog ere ligestillede i alle Henseender.

Anton Jensen: Jeg havde oprigtig talt ventet, om ikke just et Svar, saa dog en Antydning af, om den højtærede Finansminister havde hørt, hvad jeg paatalte, men det er blevet mig sagt fra forskellige ærede Medlemmer i Tinget, at de højtærede tre til Stede værende Ministre vare saa optagne

af Samtale, at de ikke lagde Mærke til mine Ord. Jeg skal derfor tillade mig ganske kort at gentage det og haaber da, at det bliver hørt, saa meget mere, som jeg nu er rykket Ministerpladsen lidt nærmere, idet jeg er kommen her hen paa Talerpladsen. Det Forhold, der finder Sted paa Landet med Hensyn til Tilbagebetaling af for meget indbetalt Bygningsafgift, er et Forhold, som jeg oprigtig maa sige, volder en hel Del Forargelse mellem Folk, et Forhold, som jeg vist ikke bruger et for stærkt Ord om, naar jeg betegner det som noget aldeles utilbørligt, idet Amtsforvaltnens Fuldmægtige rejse omkring paa Landet, til Byerne og gøre Afkord med de Beboere, som vedkommende kunne opdage i sine Bøger, have betalt for meget, gøre Afkord med dem om, at hvis Fuldmægtigen kan skaffe dem tilbagebetalt det, de have betalt for meget, skulle de afstaa Halvparten af den Sum til ham. Jeg antydede før, at jeg kunde fremlægge kort paa hvidt for min Paastand, og jeg skal tillade mig med den ærede Formands Billigelse at oplæse en Skrivelse uden at nævne nogen Person.

Formanden (Høgsbrø): Det er dog vist ikke værdt at gaa videre ind paa et saa specielt Tilfælde under den foreliggende Sag. Hvis det ærede Medlem vilde have dette Anliggende draget fuldstændig frem, maatte der stilles en særlig Forespørgsel derom, saa kunde det ærede Medlem ogsaa vente at faa den besvaret af Ministeren. Det fremdragne Spørgsmaal staar jo kun indirekte i Forbindelse med den foreliggende Sag.

Anton Jensen: Jeg skal altsaa ikke oplæse Brevet efter den ærede Formands Udtalelse, men tillader mig som sagt atter gentagende at gøre opmærksom paa dette Forhold, thi naar man paa Amtstuen opdager, at Folk virkelig betale for meget i Skat i Henshold til den bestaaende Lovgivning, saa skulde man dog synes, at det kunde være rimeligt, om de vedkommende fra Amtstuen Side bleve gjort opmærksomme derpaa, for at de kunde søge hos Generaldirektoratet eller Ministeriet om at blive fri for Statterne og saa tilbagebetalt, hvad de havde betalt for meget; derimod synes det aldeles utilbørligt, at Amtsforvalteren ved sin Fuldmægtig gør det, eller maasse det er Fuldmægtigene, der privat gøre det; det tør jeg ikke udtale mig bestemt om, men det bliver det samme, thi Amtsforvalteren kan ikke være uvidende om, at hans Fuldmægtig rejser om ugevis — thi det gør han — fra By til By og ordner Bygningsafgiftsfor-